

ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У НАВЧАННІ МОВИ ІВРИТ: АКТУАЛЬНІСТЬ І ХІД ДОСЛІДЖЕННЯ

Н. В Бакуліна, канд. пед. наук

Лінгвокультурна компетентність є невід'ємною інтегративною складовою компетентнісного підходу до навчання мови іврит, оскільки пронизує всі мовні рівні (фонетичний, граматичний, лексичний), види мовленнєвої діяльності (аудіювання, говоріння, читання, письмо) та ступені володіння мовою (за Л. Крисінім: власне лінгвістичний, національно-культурний, енциклопедичний, ситуативний), а її формування сприяє збереженню давньої єврейської мови та культури, і, насамперед, – цінностей, свідомості й духовності.

Аналіз результатів дослідження формування лінгвокультурологічної компетентності молодших школярів, здобутих на констатувальному етапі педагогічного експерименту, виявив низький рівень сформованості в учнів умінь лінгвокультурно-інтегративної єдності: лише 18% учнів (у процесі слухання) й 20% (під час читання) впізнають на слух або при читанні культурні факти, відображені в одиницях мови; 22% розрізняють у ході рецептивної діяльності слова, словосполучення, речення й невеликі тексти з національно-культурним компонентом; 19% розуміють прослуханий або прочитаний незнайомий текст, в якому представлено лексичні одиниці національно-культурної семантики;

24% знаходять у тексті назви, символи на позначення культурних явищ; 28% визначають тематику прослуханих або прочитаних прецедентних текстів; 11% складають усний діалог та 7% – письмовий (2-4 репліки), враховуючи формули мовленнєвого етикету; 13% дотримуються правил мовленнєвої поведінки у діалозі; 8% використовують у діалозі невербальні засоби спілкування; 15% будують усний монолог на певну тему та 9% – письмовий, використовуючи безсквівалентну лексику.

Соціальна значущість, нерозробленість проблеми у теорії та практиці навчання, низький національно-культурний рівень володіння мовою іврит учнями початкових класів шкіл із навчанням українською мовою зумовили актуальність нашого дослідження й побудову експериментальної методики. Окремі навчальні матеріали застосовано до конструювання підручника з мови іврит для 1 класу (усний курс) та написання рукопису підручника для 2 класу (навчання грамоти).

На теоретико-моделювальному етапі дослідження визначено вихідні положення експериментальної методики, зміст навчання мови іврит як другої з огляду на лінгвокультурологічний підхід, обґрунтовано принципи і здійснено добір методів і прийомів формування лінгвокультурологічної компетентності молодших школярів, розроблено лінгводидактичну модель, як основу формування лінгвокультурологічної компетентності в процесі засвоєння мови іврит у початкових класах, перевірено її ефективність у навчальному процесі.